

Kjelgaard (KF):

»Finder ministeren Tvindelevers deltagelse i u-landsprojekter i bl. a. Zimbabwe forsvarlig under hensyn til, at Danida støtter disse projekter, og vil ministeren foretage en nærmere undersøgelse?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Morgenavisen Jyllands-Posten onsdag den 29. april 1981 lever deltagere i Tvindskolernes hjælpelejr Kemp Heaven i Zimbabwe under umenneskelige forhold. De bliver, ifølge avisen, udsat for psykisk pres, får utilstrækkelig føde, de sanitære forhold er under al kritik, og de fleste af deltagerne ejendele er stjålet, så de ikke har mulighed for at rejse hjem. Mange af projektets deltagere er rejst hjem under trusler fra lærerne om sagsanlæg, og en af disse betegner det igangværende byggeri som af højst tvivlsom karakter. Det er helt uacceptabelt, at deltagere i et projekt, hvis formål skulle være at bygge en skole for afrikanske flygtninge, tvinges til at leve under sådanne forhold. Ministeren må lave en tilbundsående undersøgelse af Tvindskolernes projekter i udlandet og i givet fald drage skolerne til ansvar.

Kjelgaard (KF):

Den artikel i Jyllands-Posten, jeg i min begrundelse for spørgsmålet har henvist til, overdriver desværre tilsyneladende ikke. Jeg har, siden jeg stillede spørgsmålet, fået henvendelser fra danske erhvervsfolk, der har opholdt sig i området gennem længere tid, og det, de har fortalt, er simpelt hen rystende. Deres udsagn bekræfter til fulde, at Tvindfolkene dernede lever i en svinesti, og at deres hygiejniske standard er under al kritik. De lugter langt væk, og så vidt jeg husker, var det udenrigsministeren selv eller måske hr. Heinesen, der efter et besøg dernede gav udtryk for, at den danske ambassade burde deles op i to afdelinger: én for almindelige mennesker og én for Tvindfolkene. Så ulidelig er efter sigende den stank, der hænger i luften efter deres besøg. Det er simpelt hen uværdigt.

Men ét er Tvindfolkenes interne svineri og gruppeterror, og hvad man ellers hører om, som tilsyneladende er for meget for mange af deltagerne. Noget andet er det kulturшок –

som en udtrykte det – Tvindfolkene med deres såkaldte frisind og måde at leve på har givet den lokale sorte befolkning. Da man ikke får løn eller har penge til rådighed på anden vis, klarer man sig bedst muligt og betaler f. eks. visse tjenester med sex med det resultat, at kønssygdomme også breder sig. Så svineri i flere afskygninger er tilsyneladende blevet de nye danske missionærers budskab til en sort befolkning, der ellers har en meget høj grad af værdighed og hygiejnisk standard.

Hvis oplysningerne er rigtige, skulle vi skamme os, og jeg kan derfor kun kraftigt opfordre udenrigsministeren til at foretage en virkelig tilbundsående undersøgelse.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg lagde mærke til, at hr. Kjelgaard sagde: »hvis« disse oplysninger er rigtige.

Jeg vil i øvrigt henvise til svaret på et spørgsmål fra fru Inge Krogh den 11. februar i år, hvor vi også kom ind på disse problemer. Situationen er, at den svenske og norske pendant til Danida har ydet tilskud til et kostskoleprojekt i Zimbabwe. Der er ikke ydet tilskud til udsendelse af unge fra Danmark; de udsendte er rejst ud og opholder sig dér for private midler.

Men det er klart, at man fra begyndelsen har sagt, at de udsendte skulle arbejde sammen med unge fra Zimbabwe, og at det skulle ske på lige vilkår. Hvis man ikke er forberedt på, at man skal arbejde på lige vilkår med de indfødte i Zimbabwe, kommer man ud for meget store overraskelser, eller for at sige det på en anden måde: der er ikke flæskesteg på bordet hver anden dag. Jeg har hørt mange medlemmer, der har været på rejse fra udenrigsudvalget f. eks., tale noget om, hvor barske vilkårene nu engang er i den tredje verden, og det er altså de vilkår, man ønsker at dele med dem, der bor der.

Endelig vil jeg sige til hr. Kjelgaard, at ambassaden naturligtvis har været på besøg og set projektet. Vi har klare udsagn fra regeringen i Zimbabwe om, at man ser meget positivt på det arbejde, der gøres som u-landshjælp af Folk til Folk.

Jeg er vidende om, at der har været forskellige vanskeligheder i starten af forskellig praktisk art, men disse synes nu at være overvundet.